

2) Stk. 4 affattes således:

„Stk. 4. Til enker efter personer, der har mistet livet som følge af forhold som nævnt i stk. 1 eller er afgået ved døden som følge af skade eller sygdom pådraget under sådanne forhold, ydes et beløb af 6 000 kr. én gang for alle.“

Stk. 6 affattes således:

„Stk. 6. Til hvert barn efter personer, der har mistet livet som følge af forhold som nævnt i stk. 1 eller er afgået ved døden som følge af skade eller sygdom pådraget under sådanne forhold, ydes der, såfremt der til barnet pr. 1. april 1960 ydes rente i henhold til erstatningslovens afsnit 1, et beløb af 2 000 kr. én gang for alle.“

3) Som nyt stk. 7 indsættes:

„Stk. 7. Ved afgørelsen af, om der har foreligget et forhold som nævnt i erstatningslovens § 37, stk. 1, vil erstatningsrådets afgørelse herom være at lægge til grund, jfr. erstatningslovens § 42, stk. 1. I tilfælde, hvor rådet ikke har truffet sådan afgørelse, bør det i § 10 omhandlede fordelingsnævn og ankenævn som regel afæske erstatningsrådet en udtalelse.“

føre erstatningslovens værdighedsbetingelser.

Efter de foreslåede ændringer vil de omhandlede personer således ikke være omfattet af bestemmelserne i § 2 om erstatning til invaliderede og efterladte, medens de i begrænset omfang vil blive berettiget til fangetidsgodtgørelse.

Til nr. 2.

Der har i udvalget været rejst spørgsmål om, hvorvidt enker efter de af tyskerne under besættelsen dræbte eller henrettede personer omfattes af lovforslagets bestemmelser.

Det er af socialministeren oplyst, at det har været hensigten med lovforslaget, at sådanne enker skulle omfattes af lovens bestemmelser, forudsat at de pågældende dræbte eller henrettede personer havde mistet livet som følge af forhold som nævnt i forslaget § 2, stk. 1.

Ændringsforslaget tilsigter at tydeliggøre dette, for så vidt angår enker, og tilsvarende for børn efter de pågældende personer.

Det bemærkes endvidere, at de nævnte enker også vil have adgang til at søge den i forslaget § 6 omhandlede særlige hjælp, idet ordene i paragraffens stk. 2 „overgreb eller forfølgelse foretaget af den tyske besættelsesmagt eller af med denne samarbejdende korps, organisationer eller enkeltpersoner her i landet“ også omfatter af tyskerne under besættelsen foretagne drab og henrettelser.

Til nr. 3.

Det er fundet hensigtsmæssigt i videst muligt omfang at lægge de af de respektive myndigheder i henhold til erstatningsloven truffne afgørelser til grund, jfr. således forslaget § 2, stk. 2 og stk. 5, om de af direktoratet for ulykkesforsikringen, respektive ulykkesforsikringsrådet, truffne afgørelser vedrørende invaliditetsgraden og om årsagsforbindelsen. Ved afgørelsen af, om der har foreligget et forhold som i erstatningslovens § 37, stk. 1, nævnt, vil det på samme måde være hensigtsmæssigt at lægge erstatningsrådets afgørelse til grund, idet rådet i henhold til erstatningslovens § 42 har truffet afgørelser om tillæggelse af hædersgaver i henhold til lovens §§ 37 og